

Palstateksti

Apostolinen kaste

"Millä kasteella teidät sitten on kastettu?" kysyi Paavali. He vastasivat: "Johanneksen kasteella." Silloin Paavali sanoi: "Johannes tosin kastoi vedellä parannukseen, mutta hän kehotti ihmisiä uskomaan toiseen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, Jeesukseen." Tämän kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen, ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heihin ja he puhuivat kielillä ja profetoivat. Heitä oli arviolta kaksitoista miestä. Apt.19:3-7

Maailma on täynnä mielipiteitä ja erilaisia oppeja, joista ihmiset saattavat kiistellä keskenään, pitäen kukin omaa totuuttaan oikeana ja ainoana totuutena. (Hepr.6:1-3) Tarkoitukseni ei olekaan puolustella helluntailaisuuden näkemystä, vaan haluan mennä ajassa taaksepäin pari tuhatta vuotta, hetkeen, jolloin ongelman ratkaisu oli hyvin lähellä ihmisiä. Itse asiassa se oli läsnä Jeesuksessa Kristuksessa, Hänen vaelluksensa ja ihmeellisissä sanoissaan ihmisten kesellä.

"Näiden tapausten jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle, oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi. Johanneskin kastoi Aionissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ihmisiä tuli sinne kastettaviksi." Joh.3:22-23[*JKR]

Jeesus sai tietää fariseusten kuulleen, että Hän teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes. Tosin Jeesus ei itse kastanut, vaan Hänen opetuslapsensa. Joh.4:1-2[*JKR]

En näe mitään ongelmaa siinä, että syntiset ihmiset tulivat Johanneksen tykö ja tunnustettuaan syntinsä, Johannes kastoi heidät parannuksen kasteella. Lähtökohtaisesti voi kysyä, olivatko parannusta tekevät ihmiset **ymmärrystä vailla** olevia avuttomia lapsia? – tuskinpa olivat. He olivat iältään sen ikäisiä, että he **ymmärsivät** hyvän ja pahan eron. He **tarvitsivat** kipeälle omalletunnollensa lääketta, joka vapauttaisi synnin kahleista ja verkoista. Oli syntynyt tietoinen **tarve puhdistua**, ja sitähän osaltaan kaste onkin, pyytäämme kasteessa hyvää omaatuntoa Jumalalta. (1.Piet.3:21) - Tuskin itkua vääntävä ja vasta äitinsä rintaa hamuava lapsi etsisi parannusta ja syntiensä anteeksiantoa pahoille teoilleensa?!

Kasteessa ei ole kysymys ajankohdasta ja ikävuosista. Apostolinen kaste tarkoitti omistautumista Jeesuksen seuraajaksi. Se oli kokonaisvaltaista ja julkista uskon osoitusta läsnä olevaan Kristukseen. Se tarkoitti **omakohtaista kääntymistä Jeesuksen puoleen**, ei niin, että isä ja äiti olisivat päättämässä lapsensa iankaikkisuuskohtalosta. Miten **väärin** sellainen olisikaan niitä kohtaan, joiden vanhemmat eivät *ole älynneet kastaa lastaan vauvana?* Joutuvatko kastamattomat lapset automaattisesti helvetin tullen,

vanhempiansa takia? – Ei Raamattu opeta missään kohden sellaista! – Ei sinne päinkään! Raamatun kehotukset viittaavat kaikessa siihen, että **jokaisten ihmisen kaikkialla on tehtävä itse parannusta**, on kääntyttävä Jeesuksen puoleen ja lähdettävä seuraamaan Häntä. Omakohtainen usko Jeesukseen Kristukseen ja kastaminen ovat sanan mukaan pelastavia tekijöitä. Se on evankeliumin perus-sanoma ja siitä poikkeava on harhautunut kauaksi Jumalan lahjoittamasta pelastus-suunnitelmasta Pojassa, Jeesuksessa Kristuksessa. Jeesus on ainut välimies meidän ja Jumalamme välillä. Toisin sanoen meidän välillemme ei asetettu rituaalia, vaan Pyhä ja puhdas Karitsa, Jumalan Poika.

Väitänkin, ettei ole mitään ongelmaa mennä kasteelle Jeesuksen kanssa! Ihmisten, ja heidän mielipiteidensä kanssa on ongelmia niin paljon, että varmasti eksyy, mutta kiinnittäessäsi katseesi Ristin Herraan, sinun ei tarvitse muuta, kuin seurata Hänen viitoittamaa tietään. Jeesus opetti omien sanojensa lisäksi meitä myös omalla elämällään. **Hän näytti tien**, kuinka meidän tulee vaeltaa Häneen uskovaisina. Eikö olekin suurenmoista, että rakastaessamme Jeesusta, voimme osoittaa sitä Hänelle, tehden juuri sellaisia asioita, mitä Hän on itse tehnyt?

Kuinka Jeesus toimi kaste-asian kanssa?

- Hän **meni itse** Johanneksen tykö ja **pyysi** itse kastetta. Hän sanoi: "*salli nyt!*" (Matt.3:15)
- Jeesus **astui** itse veteen, Hänen kastettiin ja
- Hän nousi vedestä.
- Jeesus sanoi kasteen olevan vanhurskauden täyttämistä (Matt.3:15)

Seuratessasi siis Jeesusta kuuliaisesti, toimi Hänen viitoittamallaan tavalla tässäkin asiassa. Unohda hetkeksi tämän maailman järkeisöpit. (Kol.2:8) Katso Kristukseen, Hänen sovitus-yöhönsä ja anna kastaa itsesi!

Kaste on siis hyvän omantunnon pyytämistä. Mutta millainen on hyvä omatunto? – Se on ennen kaikkea **toimiva** omatunto, ei yliherkkä, nipottava ja syyllistävä, vaan Jumalan lahjana puhdistettu Jumalan Pyhän Hengen **kosketuspinta**. Se on tunto, johon Jumala voi pyhydessään tarvittaessa koskettaa ja **herätellä** huomaamaan, missä on ihminen on hairahtamassa sivuraiteille. Omatunto lakkaa yhä enemmän olemasta toisten ihmisten määriteltävissä ja Jumala saa kasvattaa ihmisen täyteen miehuuteen, eli vastuullisuuteen Hänen seuraajinaan.

Ihmisen ei pitäisikään antaa toisen ihmisen määritellä kokonaan omaatuntoansa. Aina löytyy *kalvajia, syyttäjiä, omia näkökulmiaan ja pyrkimyksiään täynnä olevia ihmisiä*, jotka kyllä osaavat rusentaa ja polkea toisen jalkojensa alle. Jumala haluaa lahjoittaa toimivan ja hyvän omantunnon **vapauttaen** siinä uudelleen sitovista ihmisistä. (Gal.5:1) Hänen hyvyytensä, armonsa, rakkautensa ja pitkämielisyytensä **tekevät todella hyvää omalletunnolle.**

Kaste osaltaan on johdattamassa ihmistä henkilökohtaiseen suhteeseen Jeesuksen kanssa. Se toimii ikään kuin **liiton merkinä, tai kihlauksena** ihmisen ja Jumalan Pojan välillä. Se on kastautumista

Kristuksen kuolemaan ja myös ylösnousemukseen. Siinä ikään kuin ojentautuu Jumalan ajatuksiin **hyväksyen** niitä suuntaviivoja, mitä Hän on piirtänyt. Ymmärrettyämme kasteen liittyvän läheisesti suhteeseemme Jeesuksen kanssa, ei ole mitään ongelmaa mennä kasteelle. Kaikki uskonkappaleet ja opit ovatkin täysin turhia, elleivät ne johda parempaan Jumalan tuntemiseen ja Hänen rakkauteensa.

Näkökykymme hämärtyessä, kadotamme helposti todellisen tähtäimen ja päämäärän. Saatamme kiinnittää huomiota välineisiin, kulkutapoihin ja kulkijaan unohtaen täysin määränpään ja sinne johdattavat tekijät. Kuinka helppoa onkaan eksyä matkalla, unohtaessa, minne matkan oli tarkoitus päätyä! Tarkoitin tällä hyvin kuvaavaa esimerkkiä psalmista 23. Tämä psalmi on hyvin tuttu monelle ja useat osaavatkin sen myös ulkoa. – On kuitenkin kaksi eri asiaa tuntea Paimen-psalmi, kuin tuntea itse Paimen, josta tämä psalmi kertoo. Lukutaito ja ulkoa osaaminen eivät pelasta, tarvitaan uskoa Jumalaan ja Hänen tuntemustaan.

Apostolisen kasteen tunnusmerkit täyttivät siinä, että Henkilö, joka kastetaan, on **uudestisyntynyt**, eli uskon tullut ihminen. Hän on tehnyt **parannuksen** ja seuraa **Jeesusta uskoen sydämessään** Häneen. (Room.10:10) Lisäksi tarvitaan "paljon vettä" (Joh.3:23) ja sitten "he molemmat astuvat veteen, sekä kastettava, että kastaja."

"Hoviherra käski pysäyttää vaunut. He astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi hänet." Apt. 8:38[*JKR]

– Apostolinen kaste on siis uskovien kaste, **ei ikäsiddonnainen** rituaali tai pelkkä muutomeno. Raamatun **selkeä ja puhdas** näkymä on, että kastettava tietää itse, mitä on tekemässä, mihin ryhtymässä ja mitä siitä seuraa. **Heille se oli oma valinta**, kuten Jeesuksen seuraamisen tulee nykyäänkin olla.

Raamattua tuntevana ja sen jo muutamaan kertaan läpi kahlanneena olen oppinut jotain Jumalan peruseräpäätteitä. On niin sanottuja ajatusmalleja, joista Jumala ei ole poikennut ja niissä eläen ja niistä oppien voi tuntea Jumalaa yhä enemmän. Jumalan määrittämiä selkeitä linjauksia ovat:

- elämän lahja luomistyön tuloksena
- ihmisen oma valinnan vapaus hyvään ja pahaan
- Jumalasuhte: napinamieli vai kiitollisuus (1.Tim.6:6)
- pelastus-suunnitelma alusta alkaen, jonka Jumala on päättänyt tuoda Israelin sukukunnan kautta.
- luomistyöstä, aina päätyen ilmestyskirjan tapahtumiin - siinä on selkeä "punainen lanka"
- tuomio, ellei hyväksy omakohtaisesti Jumalan aivoituksia, esim. sovitustyötä Jeesuksessa. (Joh.3:18)

Tähän kaikkien tähtää Raamatun sanoma. Se on yksinkertaisuudessaan **selkeä ja puhdas, rakkaudellinen ilmoitus** siitä, että joka hylkää Jumala ja

Hänen tahtonsa, hänet heitetään helvetin tuleen. Toisaalta, sitä hyvää osaa, jonka sinä itse valitset, sitä sinulta ei oteta pois! (Luuk.10:42) Jeesuksen seuraaminen tapahtuu ihmisen sydämessä, ja joka Hänen tykönsä tulee, sitä Hän ei koskaan heitä pois. (Joh.6:37) On erittäin yksinkertaista ja selkeää ottaa vastaan Jumalan pelastus-suunnitelma Jeesuksen kautta, siinä on hyvä olla ja siinä on tietoisuus pelastuksesta (Room.8:16, 1.Joh.5:6) ja Jumalan läsnäolosta. (Ps.145:18)

Mitä ihminen voisi tehdä varautukseen tuonpuoleiseen? Miten kohtaat kuolemasi, jos se tapahtuisi tänään? Kun kohtaat siellä Luojaasi, miten puolustaudut Hänen edessään, kun olit hyljännyt Hänen suunnitelmansa pelastaa sinut? Uskallatko todella kohdata kuolemasi ilman Jumalaa?

Jeesusta seuraten, apostolien teoissa kulkien, voit olla varma, että sovitus Jeesuksessa Kristuksessa riittää perille pääsemiseksi. Usko Häneen, luota Häneen ja anna kastaa itsesi Jeesuksen Kristuksen nimeen! Tänään on valinnan päivä, haluatko seurata Herraa ja palvella Häntä? (Joos.24:15)

Apostolinen kaste ei vie ihmistä pois Kristuksesta ja Jumalasta. Päinvastoin, sitä voi verrata, kuin kihlaukseen kahden ihmisen välillä. Tietoisuus kuulumisesta toisille aviopuolisoiden välillä synnyttää pysyvyyttä ja vakautta, mikä on perheelle erittäin hyvä asia. Samoin on Jumalasuhteesi kannalta hyvä, että teet lujaksi liiton, kutsumuksesi ja valitsemisesi. (2.Piet.1:10) Juuri se kertoo kokosydämisestä halustasi kuulua Kristukselle ja että seuraat Hänen viitoittamaa tietään ehdoitta.

Jeesus opetti myös lastenkaltaisuudesta, (Matt.18:3) kuinka se liittyy olennaisena osana taivasten valtakuntaan. Kuinka näemmekään lastemme seuraavan ja ihannoivan isänsä elämää ja he niin mielellään tekevät samoja asioita, mitä vanhempansakin ovat tehneet. Samalla tavoin mekin saamme suhtautua taivaalliseen Isäämme ja Hänen työhönsä pelastaa Pojassaan ihminen. Jumala mielistyi omaan rakkaaseen Poikaansa, niin eikö meidänkin, jotka sitä vielä enemmän tarvitsemme, **tulisi arvostaa** ja mieltä myös Jumalan valintaan, aivoituksiin ja Hänen tahtoonsa?

Älä enää epäröi. Lähde seuraamaan **Ristin Herraa** rakastaen Häntä kaikesta voimastasi ja kaikesta sydäimestäsi. Voin vakuuttaa, että se tie on parasta elämällesi, sekä nykyiselle, että tulevalle kerran iankaikkisuudessa.

